

Çocuk ve Kaya Pengueni

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kaya Pengueni

Ebru Mina TOMURCUK

Rüzgârlı bir sabah, parlak sarı yağmurluğuyla çocuk kayalık kıyıda durdu. Bir kaya pengueninin taştan taşa zıplamasını izledi. Penguenin sarı tepelik tüyleri ve parlak kırmızı gözleri vardı. Kısa, kalın bacakları onu yukarı itiyor, pembemsi ayakları kayayı kavırıyordu. Çocuk defterini çıkardı ve yazdı: Kaya penguenleri zıplar!

Çocuğun annesi yeşil hırkasıyla yakında duruyor, elinde bir termos tutuyordu. Çocuk penguenin keskin siyah gagasını ve beyaz karnını çizirken gülümsedi. 'Neden paytak paytak yürümek yerine zıplıyorlar?' diye sordu. 'Ayaklarına bak,' dedi annesi. Çocuk, penguenin engebeli kayalarda güçlü bacaklarıyla ve küçük sıçrayışlarla nasıl dengede durduğunu gördü. Her zıplayışı gösteren oklar çizdi.

Çocuk birçok sabahı kayalık kıyıda, kaya penguenlerini izleyerek geçirdi. Kaygan taşlarda dengelerini nasıl koruduklarını, kanatlarını küçük kollar gibi açtıklarını fark etti. Soğuk rüzgâr estiğinde nasıl bir araya toplandıklarını, sık tüylerini sıcak kalmak için nasıl kabarttıklarını gördü. Çantasında, defteri kayalık kıyı yuvaları hakkında çizimler ve notlarla doldu.

Bir gün çocuk, öğrendiklerini paylaşmaya karar verdi. Maket penguenler ve yaşam alanlarıyla kayalık kıyının bir doğa maketini yapacaktı. Annesi güvenli malzemeler toplamasına yardım etti: pürüzsüz taşlar, dallar, yosun ve kil. 'Tam gerçek yere benzemesini sağlayalım,' dedi. Karton bir taban kurdu ve kayaları yerleştirmeye başladı.

Çocuk kilden ve taşlardan kayalık bir kıyı şekillendirdi. Kilden minik kaya penguenleri yaptı, siyah sırtlarını ve beyaz karınlarını boyadı. İnce bir fırçayla gözlerinin üstüne parlak sarı tepelik tüyler ekledi. Onlara kısa, kalın bacaklar ve pembemsi ayaklar verdi. 'Şimdi bir yaşam alanına ihtiyaçları var,' dedi ve kayaların etrafına yosun ve deniz yosunu yerleştirdi.

Maketi yaparken çocuk, gerçek penguenlerin kayaların üzerinden nasıl zıpladığını hatırladı. Maket penguenlerini zıplama pozisyonlarında yaptı, onları ayakta tutmak için kürdan kullandı. Güçlü bacaklarının kayalardan nasıl ittiğini gösterdi. Tabanın üzerine her zıplayışın yönünü gösteren minik oklar ekledi. 'Zıplamak onların uyumu,' dedi annesine. 'Kayalık zeminde hareket etmelerine yardımcı oluyor.'

Annesi ona küçük bir yelpaze uzattı. 'Soğuk rüzgârlarda nasıl sıcak kaldıklarını test edelim,' dedi. Çocuk yelpazeyi açtı ve maket penguinler, kil tüyleri sıkıca birbirine yapışmış halde dimdik durdu. 'Sık tüyleri ısıyı tutuyor ve güçlü bacakları onları sağlam tutuyor,' diye açıkladı. Maket için bir etiket yazdı: Kaya Penguinleri—Kayalık Kıyılar İçin Yaratılmış.

Çocuk maketinin başka yaşam alanlarını da göstermesini istedi. Paytak paytak yürüyen maket penguenlerle kumlu bir plaj ve karınları üzerinde kayan penguenlerle buzlu bir alan yaptı. 'Farklı yerler farklı uyumlar gerektirir,' dedi. Kaya penguenlerinin güçlü bacaklarını kumlu plaj penguenlerinin daha hafif ayaklarıyla karşılaştırdı. Maketi koca bir doğa parkına dönüştü.

Çocuğun maketinin haberi yayıldı. Arkadaşları kayalık kıyıyı, kumlu plajı ve buzlu dünyayı görmeye geldi. Çocuk onlara kaya penguenlerinin nasıl zıpladığını ve dengede durduğunu gösterdi. 'Sarı tepelik tüyleri onları fark etmeyi kolaylaştırıyor,' dedi. 'Ve kırmızı gözleri loş ışıktaki görmelerine yardımcı oluyor.' Arkadaşları her penguenin kendi yuvasına nasıl uygun olduğuna hayran kaldı.

Çocuğun öğretmeni maketi okula getirmesini istedi. Annesinin yardımıyla onu dikkatlice bir kutuda taşıdı. Sınıfta masaya koydu ve her parçayı anlattı. 'Kaya penguenlerinin zıplamak için güçlü bacakları ve sıcak kalmak için özel tüyleri var,' dedi. 'Yaşam alanları kayalık, bu yüzden dayanıklı ve sağlam olmaları gerekiyor.' Sınıf alkışladı ve sorular sordu.

Bir gün çocuğun maketinin içinden güçlü bir rüzgâr esti ve bazı penguenleri devirdi. Üzüldü ama annesi, 'Hadi birlikte düzeltelim,' dedi. Kayalık kıyıyı yeniden yaptılar, taşları daha sağlam hale getirdiler. Çocuk, tıpkı penguenler gibi uyum sağlaması ve denemeye devam etmesi gerektiğini fark etti. Minik bir tabela ekledi: Lütfen nazıkçe dokunun—penguenler iş başında!

Çocuk maketlerin bile bakıma ihtiyacı olduğunu öğrendi. Kullanmadığında maketin üstünü bir bezle örttü. Kil penguenleri çatlaklara karşı kontrol etti ve solmuş bir tepeliği yeniden boyadı. 'Doğaya bakmak da önemli,' dedi. 'Gerçek kaya penguenlerinin temiz kıyılara ve güvenli yaşam alanlarına ihtiyacı var.' Başkalarına penguen yaşam alanlarını korumayı anlatmaya karar verdi.

Çocuğun maketi okul bilim fuarında ödöl kazandı. Ziyaretçiler kayalık kıyıya hayran kalırken sarı yağmurluğuyla gururla durdu. Kaya penguenlerinin nasıl zıpladığını, dengede durduğunu ve sıcak kaldığını anlattı. 'Farklı yaşam alanları farklı uyumlar gerektirir,' dedi. 'Doğayı bu kadar şaşırtıcı yapan da bu.' Defteri doluydu ama merakı daha da büyüktü.

Gerçek kayalık kıyıya döndüğünde çocuk kaya penguenlerini yeniden izledi. Artık onları daha iyi anladığını hissetti. Penguenler tıpkı maketinin gösterdiği gibi zıplıyor ve dengede duruyordu. Maketinin, başkalarının bu kuşların ne kadar özel olduğunu görmesine yardımcı olduğunu biliyordu. Öğrenirken ve paylaşırken yaşadığı tüm eğlenceyi düşünüp gülümsedi.

Annesi aile albümü için çocuğun maketiyle bir fotoğrafını çekti. 'Bize penguenler hakkında çok şey öğrettin,' dedi. Çocuk ona sarıldı. Öğrenmenin eğlenceli olabileceğini biliyordu, özellikle de paylaştığında. Maketi, her yaşam alanının kendi zorlukları ve her hayvanın kendi akıllıca uyumları olduğunu bir hatırlatıcısı olarak durdu.

Çocuk keşfetmeye ve maketler yapmaya devam etti. Farklı yerlerin farklı uyumlar gerektirdiğini biliyordu ve hepsini öğrenmek istiyordu. Kaya pengueni maketi sadece başlangıçtı. Defteri çantasında, bir sonraki maceraya hazırды. Ve kıyıdaki kaya penguenlerinin kalbinde her zaman özel bir yeri olacaktı.